प्रगाथो घौरः काण्वः । इन्द्रः । पंक्तिः, ७-९ बृहती ।

प्रो अस्मा उपस्तुतिं भरता यज्जुजीषति।

उक्थैरिन्द्रस्य माहिनं वयो वर्धन्ति सोमिनौ भुद्रा इन्द्रस्य रात्यः॥ ८.०६२.०१

यत्- यदि । जुजोषित- सेवते । तिर्हे । अस्मै- एतस्मै । उपस्तुतिम्- स्तवम् । प्र भरत-सम्पादयत । उक्थेः- मन्त्रेः । इन्द्रस्य । माहिनम्- महत् । वयः- अन्नम् । वर्धन्ति- वर्धयन्ति । सोमिनः- रसनिष्पादकस्य । इन्द्रस्य । रातयः- दानानि । भद्राः- कल्याणानि ॥१ ॥

अयुजो असमो नृभिरेकः कृष्टीर्यास्यः।

पूर्वीरित प्र वीवृधे विश्वा जातान्योजेसा भुद्रा इन्द्रस्य रातयः॥ ८.०६२.०२

अयुजः- असहायः। असमः। नृभिः- वीरैः। एकः। अयास्यः- उपक्षपयितुमश्चाक्यः। पूर्वीः-पुराणीः। कृष्टीः- प्रजाः। अति प्र ववृधे- अतिप्रवर्धते। विश्वा- सर्वाणि। जातानि। ओजसा अति वर्धते॥२॥

अहितेन चिदवैता जीरदोनुः सिषासति।

प्रवाच्यीमन्द्र तत्तर्व वीर्याणि करिष्यतो भुद्रा इन्द्रस्य रातयः॥ ८.०६२.०३

अहितेन- अनिहितेन प्रकटितेन। अर्वता- प्राणाश्वेन। जीरदानुः- क्षिप्रदान इन्द्रः। सिषासित-सम्भक्तुमिच्छिति। इन्द्र। तत्। करिष्यतः- कुर्वतः। तव- ते। वीर्याणि- वीर्यम्। प्रवाच्यम्-प्रशंसनीयम्।॥३॥

आ याहि कृणवीम तु इन्द्र ब्रह्माणि वधीना।

येभिः शविष्ठ चाकनौ भद्रमिह श्रवस्यते भद्रा इन्द्रस्य रातयः॥ ८.०६२.०४

आयाहि- आगच्छ । इन्द्र । ते- त्वद्र्थम् । वर्धना- वर्धकान् । ब्रह्माणि- मन्त्रान् । कृणवाम- कुर्मः । येभिः- यैः । शविष्ठ- बलिष्ठ । श्रवस्यते- श्रुतिकामाय । इह- अत्र । भद्रम्- कल्याणम् । चाकनः-कामयसे तान् कुर्मः ॥४ ॥

धृष्तिश्चिद्धषन्मनः कृणोषीन्द्र यत्त्वम्।

ती्वैः सोमैः सपर्यतो नमोभिः प्रतिभूषतो भद्रा इन्द्रस्य रातयः॥ ८.०६२.०५ नमोभिः- नमस्कारैः। प्रतिभूषतः- त्वां मण्डयतः। सपर्यतः- परिचरतः। तीवैः- तीक्ष्णैः। सोमैः-रसैः। इन्द्र। धृषतः धृषत्- धृष्टाद्पि धृष्टम्। मनः- चित्तम्। कृणोषि- करोषि॥५॥

अवं चष्ट् ऋचीषमोऽवृताँ ईव मानुषः।

जुष्ट्वी दक्षस्य सोमिनः सर्खायं कृणुते युजं भुद्रा इन्द्रस्य रातयः॥ ८.०६२.०६

अवतानिव- कूपानिव प्रवणान् । मानुषः- मनुष्यान् । ऋचीषमः- ऋश्च समः । अव चष्टे- पश्यित । जुष्ट्वी- प्रीतः । दक्षस्य- समर्थस्य । सोमिनः- रसनिष्पादकस्य । युजम्- योगम् । सखायम्-सख्यम् । कृणुते- कुरुते ॥६॥

विश्वे त इन्द्र वीर्यं देवा अनु कर्तुं दुदुः।

भुवो विश्वस्य गोपितिः पुरुष्टुत भुद्रा इन्द्रस्य गुतर्यः॥ ८.०६२.०७

विश्वे- सर्वे । देवाः । इन्द्र । ते- तव । वीर्यम् । अनु- अनुसृत्य । क्रतुम्- प्रज्ञाम् । दुरुः- यच्छन्ति । पुरुष्टुत- बहुभिः स्तुत । विश्वस्य- सर्वस्य । गोपितः- पालकः । भुवः- अभवः ॥७ ॥

गृणे तदिन्द्र ते शर्व उपमं देवतातये।

यद्धंसि वृत्रमोजेसा शचीपते भुद्रा इन्द्रस्य रातयः॥ ८.०६२.०८

इन्द्र। देवतातये- यज्ञाय। उपमम्- अन्तिकम्। तत्। ते- तव। शवः- बलम्। गृणे- गृह्णामि। शचीपते- प्रज्ञापालक। वृत्रम्- आवरणम्। ओजसा- बलेन। हंसि- नाशयसि॥८॥

समनेव वपुष्यतः कृणवन्मानुषा युगा।

विदे तदिन्द्रश्चेतेनमधे श्रुतो भुद्रा इन्द्रस्य गुतर्यः॥ ८.०६२.०९

वपुष्यतः- स्ववपुः कामयतः पुरुषान् । समना- सहृदया स्त्री । इव- स्ववशीकरोतीव । मानुषा युगा-मनुष्यकालान् । कृणवत्- इन्द्रः स्ववशीकरोति । अध- अथ । श्रुतः- श्रुतिप्रसिद्धः । इन्द्रः । तत् । चेतनम् । विदे- लभते ॥९॥

उजातिमेन्द्र ते शव उत्त्वामुत्तव कर्तुम्।

भूरिगो भूरि वावृधुर्मघेवन्तव शर्मीण भुद्रा इन्द्रस्य रातयः॥ ८.०६२.१०

इन्द्र। ते- तव। शवः- बलम्। उज्ञातम्। त्वाम्। उद्वर्धयन्ति। तव- ते। क्रतुम्- प्रज्ञाम्। उद्वर्धयन्ति। मघवन्- धनवन्। तव- ते। शर्मणि- भद्रे। भूरिगो- बहुरश्मे। भूरि- बहूनि। वावृधुः-वर्धयन्ति॥१०॥

अहं च त्वं चे वृत्रह्न्सं युज्याव सुनिभ्य आ।

अरातीवा चिदद्विवोऽनुं नौ शूर मंसते भद्रा इन्द्रस्य रातयः॥ ८.०६२.११

अहं च त्वं च। वृत्रहन्- आवरणनाशक। सनिभ्यः- सम्भजनेभ्यः। आ युज्याव- सङ्गतौ भवाव। अद्रिवः- वज्रिन्। शूर- समर्थ। अरातीवा- अदाता। चित्- अपि। नौ- आवाम्। अनु मंसते-अनुमतिं करोति॥११॥

सुत्यमिद्धा उ तं वयमिन्द्रं स्तवाम् नानृतम्।

महाँ असुन्वतो वधो भूरि ज्योतीं वि सुन्वतो भुद्रा इन्द्रेस्य रातयः॥ ८.०६२.१२

सत्यम्। इत्- एव। तम्- अमुम्। इन्द्रम्। वयम्। स्तवाम- स्तुमः। नानृतम्। असुन्वतः-अनिष्पादकरसस्य। महान्। वधः। सुन्वतः- रसनिष्पादकस्य। भूरि- बहूनि। ज्योतींषि ॥१२॥

